

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Pataki Béla ügyvéd (4800 Vásárosnamény, Ifjúság u. 1.) által képviselt I.r. felperes neve (I.r. felperes címe) I.r. és a Berta & Lázár Ügyvédi Iroda (5000 Szolnok, Szigligeti u. 3.; ügyintéző: Dr. Berta Csaba ügyvéd) által képviselt II.r. rendű felperes neve (II.r. felperes címe) II.r. felpereseknek, a Dr. Bereczki István ügyvéd (4025 Debrecen, Petőfi tér 19. I/1.) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, 13 309 437 Ft vállalkozói díj és járulékai megfizetése iránt indított perében, a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2006. február 8-án meghozott, majd 2006. február 13-án kijavított 5.G.40.044/2004/47. sorszámú ítélete ellen a II.r. felperes részéről 54. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezését pedig részben, a következőképpen változtatja meg:

Az alperes marasztalásának főösszegét 416 841 (Négyszáztizenhatezer-nyolcszáznegyvenegy) Ft-ra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a II.r. felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 300 000 (Háromszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket és a másodfokú eljárásban felmerült szakértői költséget az Állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a 2006. február 8-án meghozott (2006. február 13-án kijavított) 47. sorszámú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a II.r. felperesnek 15 napon belül 281 698 Ft-ot és annak 2000. július 15-től a kifizetés napjáig járó, az ítéletben meghatározott mértékű kamatait. Ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította.

Az Állam javára az I.r. felperest 705 000 Ft, az alperest pedig 45 000 Ft eljárási illeték megfizetésére kötelezte, továbbá kötelezte a felpereseket arra, hogy fizessenek meg az alperesnek egyetemlegesen 759 228 Ft perköltséget.

A megállapított tényállás szerint az I.r. felperes és az alperes között 1999. október 18-án írásbafoglalt alvállalkozási szerződés jött létre, amelyben az I.r. felperes a ... tápterület

távközlési hálózat föld- és légvezeték-építési munkálatainak elvégzésére vállalkozott, a szerződés I. számú mellékletében szereplő egységtétel árlista szerint.

A szerződő felek a vállalkozói díj várható összegét 7 400 000 Ft + Áfa összegben határozta meg azzal, hogy a munka tételes elszámolású és a ténylegesen fizetendő vállalkozói díj összegét az I. számú mellékletben szereplő egységtétel árlista alapján fogják meghatározni.

Az I.r. felperes a szerződésben vállalt munkát határidőn belül elvégezte, az alperes pedig 9 875 000 Ft vállalkozói díjat az I.r. felperesnek megfizetett.

2000. év elején az I.r. felperes szóban újabb szerződést kötött az alperessel, amely szerződésben az I.r. felperes a tápterületeken vállalta ugyancsak föld- és légvezeték-építési munkák elvégzését.

A szóban megkötött alvállalkozói szerződésben a szerződő felek megállapodtak abban is, hogy a vállalkozói díjat utólagos tételes elszámolás alapján, a közöttük korábban írásban létrejött szerződés mellékletét képező egységtétel árlista szerint határozzák meg.

Mind az írásban, mind a szóban megkötött szerződés alapján elvégzett munkák mennyiségéről az I.r. felperes úgynevezett „X-es lapokat” állított ki, amelyeket átadott az alperesnek. Az alperes a részére leadott X-es lapokon leigazolt munkák és az egységtétel árlista alapján határozta meg az I.r. felperesnek járó vállalkozói díjat.

Az elsőfokú bíróság tényállásként állapította meg, hogy az I.r. felperes az írásban és a szóban megkötött alvállalkozási szerződések alapján összesen 11 660 925 Ft értékű munkát végzett el, a munkát azonban részben hibásan teljesítette. Az általa létesített légvezeték a ... utcán és a szám alatt kijavításra szorult. A javítást a **H Bt.** végezte el, amelyért az alperes 64 506 Ft-ot fizetett ki.

Emellett az I.r. felperes a munkavégzése során felbontott útburkolatot is részben hibásan állította helyre. Az útburkolati hibákat az alperes több alkalommal is jelezte az I.r. felperes felé, aki a hibák egy részét ki is javította. A hibásan helyreállított területrészekről az alperes és a ... Polgármesteri Hivatal Műszaki Osztályának dolgozója, S.J. 2000. december 7-én jegyzőkönyvet vett fel, amelyet követően a hibákat az alperes javíttatta ki, 647 827 Ft-os költséggért.

Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg azt is, hogy az alperes a munkavégzés alatt az I.r. felperes alvállalkozójának, Gy.S. az I.r. felperes helyett közvetlenül kifizetett 200 000 Ft-ot.

Az I.r. felperes 2000. november 28-án fizetési meghagyás kibocsátását kérte az elsőfokú bíróságtól az alperessel szemben 13 309 437 Ft és járulékai megfizetése iránt. A fizetési meghagyásban megjelölt követelésből az alperes 591 894 Ft-ot elismert, ezért ilyen összeg erejéig a fizetési meghagyás 2001. február 2-án jogerőre emelkedett. A perré alakult eljárásban azonban az I.r. felperes továbbra is 13 309 437 Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, vállalkozói díj jogcímén. Azt elismerte, hogy az írásban megkötött vállalkozási szerződés alapján az alperes 9 875 000 Ft-ot, a jogerős fizetési

meghagyás alapján pedig 591 894 Ft-ot megfizetett számára. Ugyancsak elismerte, hogy Gy.S. alvállalkozójának is megfizetett az alperes 200 000 Ft-ot. Állította azonban, hogy ezeknek az összegeknek figyelembevétele után is még az alperesnek 13 309 437 Ft összegű tartozása fennáll az írásban és a szóban megkötött alvállalkozói szerződések alapján.

Az alperes az I.r. felperes keresetének teljes mértékben történő elutasítását kérte. Előadta, hogy a 9. tápterületre megkötött írásbeli szerződés alapján tévedésből a ténylegesen elvégzett munka díjánál magasabb összeget fizetett ki az I.r. felperes számára, a túlfizetés miatt keletkezett követelését pedig a szóban megkötött vállalkozási szerződés alapján fennálló felperesi követelésbe számította be.

Állította továbbá, hogy az I.r. felperes a szerződéseket részben hibásan teljesítette, ezért a légvezeték kijavításáért 64 506 Ft-ot, az útburkolati hibák kijavításáért pedig 828 185 Ft-ot kellett kifizetnie, amely összegeket beszámította az I.r. felperes még fennálló követelésébe, épűgy, mint a Gy.S. alvállalkozónak közvetlenül kifizetett 200 000 Ft-ot is.

Az I.r. felperes vitatta az alperes részéről állított hibás teljesítés jogcímén beszámítani kívánt összegek jogszerűségét. Tagadta, hogy akár az írásbeli, akár a szóbeli szerződést hibásan teljesítette volna. Azt elismerte, hogy a munkavégzés során, illetőleg azt követően az alperes jelzett felé úthelyreállítási hibákat, állította azonban, hogy azokat minden esetben megfelelően kijavította.

A per során az I.r. felperes az alperessel szemben fennálló, a jelen perben érvényesített teljes követelését engedményezte a II.r. felperesre a 2005. június 30-án megkötött engedményezési szerződéssel.

Az elsőfokú bíróság a 2005. november 17-én meghozott, 2005. december 6-án jogerőre emelkedett ... számú végzésében megállapította, hogy az I.r. felperes a perbeli követelését a II.r. felperesre engedményezte, ezért engedélyezte, hogy a II.r. felperes - mint az I.r. felperes jogutódja - a perbe II.r. felperesként belépjen.

A II.r. felperes a keresetében ugyancsak 13 309 437 Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A keresetösségi jogát az I.r. felperessel 2005. június 30-án megkötött engedményezési szerződésre alapította.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletének indokolásában megállapította, hogy a 2005. június 30-án létrejött engedményezési szerződésre tekintettel a perbeli követelés jogosultja a II.r. felperes lett. Ezért az I.r. felperes a saját nevében ezt a követelést már nem volt jogosult érvényesíteni az alperessel szemben. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság az I.r. felperes keresetét a keresetösségi jog hiánya miatt utasította el.

A II.r. felperes kereseti kérelmével összefüggésben az elsőfokú bíróság a perben kirendelt szakértő igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján megállapította, hogy az alperes és a II.r. felperes jogelődje között létrejött írásbeli és szóbeli szerződések alapján a II.r. felperes jogelődjének járó vállalkozói díjak együttes összege 11 660 925 Ft volt. Ebből az alperes 9 875 000 Ft-ot már - nem vitásan - megfizetett az I.r. felperesnek, további 591 894 Ft összegű követelés pedig jogerősen elbírálásra került fizetési meghagyással.

Az alperes részéről az iratokhoz csatolt hibajegyzékek, valamint szakértő igazságügyi szakértő szakértői véleménye alapján tényként állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I.r. felperes az alvállalkozói szerződéseket részben hibásan teljesítette, a hibák kijavíttatásával az alperesnek összesen 712 333 Ft (647 825 Ft + 64 506 Ft) költsége merült fel, amely összeget az alperes a Ptk. 307.§ (1) bekezdése alapján jogszerűen számíthatott be a II.r. felperes követelésébe. Jogszerűnek találta az elsőfokú bíróság az alperes beszámítását az I.r. felperes alvállalkozójának közvetlenül megfizetett 200 000 Ft tekintetében is. E tételek elszámolását követően az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a szakértő által meghatározott 11 660 925 Ft összegű vállalkozói díjból az alperesnek még 281 698 Ft tartozása áll fenn, ezért az alperest ilyen összegű vállalkozói díj és járuléka megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperesek nyújtottak be fellebbezést.

Az I.r. felperes fellebbezését a Debreceni Ítéltábla a 2007. március 6-án meghozott, március 27-én jogerőre emelkedett 10. sorszámú végzésével hivatalból elutasította.

A II.r. felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást nem teljes körűen derítette fel, ezért az ítélete nem megalapozott. Állította, hogy a perben kirendelt szakértő kizárólag az alperes által rendelkezésére bocsátott úgynevezett „X-es lapok” alapján készítette el a szakértői véleményét, az I.r. felperes által elvégzett munka azonban nagyobb mértékű volt annál, mint amit a lapok tanúsítottak, ezt - részben - az alperes is elismerte a 13. számú előkészítő iratában.

Erre tekintettel indítványozta a szakértői vélemény kiegészítését olyan módon, hogy a jogelődje által elvégzett munka felmérése ne csak az „X-es lapok” alapján történjen, hanem tételes helyszíni felmérés alapján.

A **H Bt.** számára kifizetett összeg elszámolásával összefüggésben a II.r. felperes sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta; a számlák mögött valós teljesítés állt-e, ennek hiányában pedig - álláspontja szerint - nem lehet megállapítani, hogy a **H Bt.** a hivatkozott munkát egyáltalán elvégezte-e.

A fellebbezésében a II.r. felperes indítványozta **tanú1** (tanúkenti) kihallgatását annak igazolására, hogy az I.r. felperes lényegesen jóval több munkát végzett el, mint amennyi a javára a szakértői véleményben megállapításra került.

A másodfokú bírósághoz 2007. február 28-án érkezett beadványában a II.r. felperes a fellebbezésében foglaltakat kiegészítette azzal, hogy a 9. számú tápterület vonatkozásában az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény elfogadásával lényegében a felek által kölcsönösen megállapított és senki által nem vitatott bruttó 9 250 000 Ft-os vállalkozói díjat bírálta felül, amelyre - álláspontja szerint - a bíróságnak nem lett volna lehetősége. Állította ugyanakkor, hogy a 10-12. számú munkaterületek munkadíjának az elszámolását az elsőfokú bíróság elmulasztotta.

A szakértői vélemény kiegészítésére vonatkozó indítványának fenntartása mellett azt is kérte, hogy a bíróság szerezz be a MATÁV Rt-től az alperes részéről hozzá leadott „X-es lapokat” és azokat a szakértő vesse össze az alperes által az iratokhoz csatolt lapokkal.

Amennyiben pedig az „X-es lapok” alapján összesített munka és az I.r. felperes által ténylegesen elvégzett munka között eltérés mutatkozna, úgy álláspontja szerint az alperesnek kell bizonyítania, hogy a különbözeti munkákat kivel végeztette el. A II.r. felperes a fellebbezéséhez mellékelte a helyszínről készített vázlatos alaptérképet is azzal, hogy azon sötétre színezve jelölte az utcákat, amelyeket a szakértő - szerinte - elmulasztott felmérni.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, helyes indokai alapján, a II.r. felperesnek a másodfokú perköltségeiben való marasztalása mellett. Állította, hogy a II.r. felperes fellebbezési állításai ellentétesek a 2002. január 23-i tárgyaláson tett nyilatkozataival, amikor a II.r. felperes képviselője még azt adta elő, hogy nincs olyan útszakasz, vagy olyan munkarész, amelyre „X-es lap” ne állna a felperes rendelkezésére és azt az alperes, mint elvégzett munkát ne ismert volna el.

A II.r. felperes fellebbezése a túlnyomó részét illetően alaptalan.

Iratellenes a II.r. felperesnek az a fellebbezési állítása, hogy a 9-es számú tápterület vonatkozásában a felek által „kölcönösen kialkudott ár” 7 400 000 Ft + Áfa volt, amely összeg utólagos felülvizsgálatára ezért az elsőfokú bíróság már nem volt jogosult.

A peres iratokhoz csatolt, az I.r. felperes és az alperes között 1999. október 18-án létrejött vállalkozási szerződésből ugyanis kétséget kizáróan megállapítható, hogy az abban megjelölt 7 400 000 Ft + Áfa összeget a felek nem átalányárnak, hanem csupán irányárnak tekintették, az alperes által fizetendő vállalkozói díj összegét azonban utólagos tételes elszámolás alapján kívánták meghatározni.

Az alperes a per során állította, hogy az I.r. felperes a 9-es számú tápterületen a részére kifizetett 9 875 000 Ft-nál kisebb értékű munkát végzett el, és a különbözetet a 8-as, 10-es és 11. számú tápterületeken elvégzett munka ellenértékébe kérte beszámítani. Az alperes ilyen tartalmú ellenkérelmére tekintettel azonban az elsőfokú bíróságnak - ahhoz, hogy a felek vitájában megalapozottan tudjon döntené - vizsgálnia kellett a 9-es számú tápterületen végzett I.r. felperesi munkavégzés mennyiségét is, attól függetlenül, hogy a kereset csak a 8-as, 10-es, illetve 11-es tápterületeken végzett munka ellenértékének megfizetésére irányult.

A II.r. felperes a fellebbezésében alaptalanul állította azt is, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta a „10-12. számú munkaterületek” munkadíjának az elszámolását.

Kétséget kizáróan megállapítható ugyanis a per adatai, a szakértői vélemény és az elsőfokú bíróság ítélete alapján, hogy a felek részéről perbe vitt igények (a 8-as, 9-es, 10-es és 11-es tápterületek) tekintetében az elsőfokú bíróság az elszámolást teljes körűen elvégezte. A 12-es számú munkaterülettel összefüggésben pedig a felperesek az elsőfokú eljárás során semmilyen igényt nem terjesztettek elő, nem is állították, hogy az I.r. felperes részéről ezen a munkaterületen is történt munkavégzés. Ezért e területtel összefüggésben elszámolási mulasztást sem követhetett el az elsőfokú bíróság.

Alaptalanul hivatkozott a II.r. felperes a fellebbezésében arra is, hogy az I.r. felperes részéről elvégzett munka értékét utólagos helyszíni felméréssel kellett volna az elsőfokú bíróságnak a szakértővel meghatározatnia. A perbeli adatok alapján ugyanis az is

megállapítható, hogy a viszonylag rövid ideig tartó téli munkavégzés során ugyanabban az időszakban nem csak az I.r. felperes végzett ...ban föld- és légvezeték-építési munkálatokat, hanem abban - egyidejűleg - az alperes mellett más alvállalkozók is részt vettek, egy-egy utcán belül is. Ilyen körülmények között utólagos helyszíni felmérés alapján - valamennyi résztvevő nélkül - megalapozottan nem lett volna megállapítható az egyes vállalkozók (alvállalkozók) munkavégzésének helye, terjedelme, illetőleg az I.r. felperes által elvégzett munka pontos mennyisége.

Az I.r. felperes és az alperes között létrejött szerződések szerint az elvégzett munka mennyiségének dokumentálására az úgynevezett „X-es lapok” szolgáltak. Az I.r. felperesnek ezeken az okiratokon kellett dokumentálnia a saját munkavégzéseit, olyan módon, hogy azok alapul szolgálhassanak a későbbi tételes elszámoláshoz. Az „X-es lapokat” az I.r. felperesnek kellett pontosan kitöltenie és a megrendelővel igazoltatnia, éppen a saját érdekében, tehát annak biztosítása céljából, hogy az általa elvégzett minden munka elszámolásra kerüljön a javára, egy olyan munkavégzés során és olyan munkaterületen, ahol „X-es lap” kiállítása és igazoltatása nélkül utólag már nem állapítható meg, hogy az egyes munkarészeket a résztvevők közül ténylegesen ki végezte el.

Ilyen körülmények között helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. felperes által elvégzett munka értékét nem utólagos helyszíni felmérés alapján, hanem a felek részéről rendelkezésre bocsátott „X-es lapok”, valamint a perben beszerzett egyéb bizonyítékok alapján állapította meg.

Alappal hivatkozott ugyanakkor a II.r. felperes a fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú eljárás során az alperes elismert olyan munkavégzéseket is, amelyekről „X-es lap” nem került kiállításra. Annak következtében pedig, hogy az elsőfokú bíróság által kirendelt szakértő a szakértői véleményében javára kizárólag azokat a munkákat vette figyelembe, amelyekről „X-es lap” rendelkezésre állt, az elsőfokú bíróság valóban kisebb értékű munkát számolt el javára, mint amit az alperes elismert.

A 2002. január 23-án megtartott tárgyaláson (... sorszámú jegyzőkönyv 3. oldala) ugyanis az alperes elismerte olyan pótmunkák elvégzését is az I.r. felperes részéről, amelyekről nem került kiállításra „X-es lap”. Ezt a nyilatkozatát az alperes a másodfokú eljárás során is megerősítette. (Gf.IV.30.460/2006/20. számú jegyzőkönyv).

Az alperes részéről elismert és az elsőfokú bíróság által a felperesek javára el nem számolt munkák értékének meghatározása céljából a másodfokú bíróság elrendelte az elsőfokú eljárásban beszerzett igazságügyi szakértői vélemény kiegészítését. A Debreceni Ítéltábla szakértő igazságügyi építész szakértő kiegészítő szakértői véleménye, valamint a szakértőnek a másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozata alapján megállapította, hogy az alperes által elismert azoknak a munkáknak az értéke, amelyekről „X-es lap” nem állt rendelkezésre, 85 578 Ft-ot tett ki.

Az alperes a másodfokú tárgyaláson pótmunkaként elismerte az I.r. felperesnek a ...-... sarkán végzett járdaépítést is, amelynek értékét szakértő szakértő a 2005. május 2-án készített szakértői véleményében 49 565 Ft-ban határozott meg. Az alperes e munkák ellenértékét - elismerése alapján - a II.r. felperesnek annak ellenére köteles megfizetni, hogy azokról X-es lap nem állt rendelkezésre. Ezért a másodfokú bíróság e két tétel összegével (135 143 Ft) az alperes marasztalásának főösszegét felemelte.

A ... szám előtti munkavégzést az alperes mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárás során vitatta (14. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldala, Gf.IV.30.460/2006/20. számú jegyzőkönyv 4. oldala). Etekintetben tehát az alperes elismerése nem pótolta az X-es lap hiányát. Ezért - egyéb bizonyíték hiányában - ennek a munkának az értékét a II.r. felperes javára nem lehetett elszámolni.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével, helyesen állapította meg, hogy az I.r. felperes a munkavégzése során részben hibásan teljesített, amellyel összefüggésben az alperesnek 712 333 Ft (64 506 F + 647 827 Ft) javítási költsége merült fel, amelyet a Ptk. 307.§ (1) bekezdése és a Ptk. 296.§-a alapján jogosult volt a II.r. felperes követelésébe beszámítani.

Alaptalanul állította a II.r. felperes a fellebbezésében, hogy a javítás egy részét elvégző **H Bt.** teljesítését az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hiszen a bíróság ennek tisztázása érdekében hallgatta ki tanú2 tanút, az alperes pedig ennek igazolására csatolta az iratokhoz a **H Bt.** 440251. sorszámú számláját.

A rendelkezésre álló peradatok (tanúvallomások, alap- és kiegészítő szakértői vélemények, okirati bizonyítékok) alapján a tényállás megnyugtatóan megállapítható volt. Ezért a másodfokú bíróság szükségtelennek tartotta **tanú1** tanúkénti kihallgatását az I.r. felperes által végzett munka mennyiségének tisztázása céljából. Ezt a tényt ugyanis a felpereseknek alapvetően korabeli, a megrendelő által igazolt okirati bizonyítékkal kellett volna alátámasztani, amelynek hiányát - az alperes tagadásával szemben - a megjelölt érdekelt tanú vallomására önmagában nem pótolhatná.

Nem volt megalapozott a II.r. felperesnek az a fellebbezési állítása sem, hogy az elsőfokú bíróság őt személyesen nem hallgatta meg. Az ugyanis - a 46. sorszámú jegyzőkönyvből megállapíthatóan - 2006. február 1-jén megtörtént. Az e tárgyaláson a II.r. felperes számára átadott 35/I. számú végzés pedig a 35. sorszámú végzésre vonatkozó jogerősítő határozat volt, amelyre nem kellett (nem is lehetett) a feleknek észrevételt tenni. A 45. sorszámú átadott határozat pedig pontosan tartalmazta azt a jogorvoslatra vonatkozó kioktatást, miszerint ellene csak abban a fellebbezésben lehetett panaszt tenni, amely az ügy érdemében hozott határozat ellen irányul. Ilyen panaszt azonban a II.r. felperes a sérelmezett 47. sorszámú ítélet elleni fellebbezésében nem terjesztett elő.

A II.r. felperes a másodfokú bírósághoz 2007. június 19-én érkezett beadványában a június 20-ra kitűzött tárgyalás elhalasztását kérte arra hivatkozással, hogy a II.r. felperes kórházi kezelés alatt áll, a jogi képviselője pedig külföldön tartózkodik. A Debreceni Ítéltábla a II.r. felperes kérelmét nem találta teljesíthetőnek és a tárgyalást a II.r. felperes távollétében is megtartotta, figyelemmel a Pp. 151.§ (1) bekezdésében és a 245.§-ában foglalt rendelkezésekre, valamint arra, hogy a II.r. felperes a másodfokú eljárás során beszerzett szakértői véleményt megismerte, arra írásban észrevételt tett, illetve a szakértőhöz kérdéseket intézett, amelyekre a szakértő a válaszát megadta.

Mindezekre tekintettel a Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperes marasztalásának főösszegét 416 841 Ft-ra felemelte, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság döntése folytán a peres felek pernyertességének és pervesztességének aránya számottevően nem változott. Ezért a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltségviselésre vonatkozó rendelkezései megváltoztatását.

A II.r. felperes fellebbezése túlnyomó részben eredménytelen volt. Ezért a Debreceni Ítéltábla a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján a II.r. felperest kötelezte a alperesnek a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült, ügyvédi munkadíjból származó másodfokú perköltsége megfizetésére, amelynek összegét a Debreceni Ítéltábla a Pp. 79.§ (1) bekezdése alapján hivatalból határozta meg, „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló, többször módosított 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdései, valamint a 4/A.§ alapján.

A II.r. felperes személyes költségmentessége folytán az Állam által előlegezett fellebbezési eljárási illetéket és a másodfokú eljárásban felmerült szakértői költséget - helyette - az Állam viseli, a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§ (1) bekezdése, a 14.§ és a 15.§ (1) bekezdése alapján.

Debrecen, 2007. június 20.

Erőss Károlyné Dr. Vajvoda Ildikó sk. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos sk. előadó bíró, Dr. Riczu András sk. bíró

A kiadmány hitelül:

-kiadó-